

Joop

Waar de *tante van Charlie* al niet goed voor is. Vrijdagavond werd Joop Glijn, hoofdrolspeler in het blijspel, gebaseerd op het honderd jaar oude toneelstuk van Brandon Thomas, ereburger van Wijdemeren. Vier avonden zorgden toneelclub DSO voor lachsalvo's aan de lopende band in een geheel uitverkochte Dobber en aan het einde van de laatste avond verraste burgemeester Don Bijl Joop met de onderscheiding, die eenmaal per jaar wordt uitgereikt.

Joop is een begenadigd acteur. Uit de verscheidenheid aan rollen die hij heeft gespeeld blijkt zijn niet geringe talent en alhoewel hij altijd amateur is gebleven zou hij als beroeps met het grootste gemak zijn brood hebben kunnen verdienen. Maar wellicht ontbreekt hem daarvoor de ambitie of hebben hem in zijn leven de mogelijkheden ontbroken om die stap te zetten. Hoe dan ook, in het verenigingsleven van Wijdemeren neemt hij, dank zij zijn huidige bestaan, een bijzondere plaats in en is de zilveren erepenning nooit beter terecht gekomen.

Naast acteren beoefent hij nog andere schone kunsten. Hij is bijvoorbeeld een zeer goed fotograaf en ook de pen hanteert hij met een grote vaardigheid. Vooral als hij zijn nostalgische blik over de Wijdemeerse velden laat dwalen en zeker als hij mijmert over de Herenweg van zijn jeugd kan hij trefzeker getuigen van tijden die nooit weerkeren. Armoetroof, dat zeker, maar langs het tuinpad van zijn vader bloeide ook veel moois.

Mijn scherpste herinnering gaat naar Joop's creatie van Thomasvaer op de nieuwjaarsrecepties van de gemeente 's-Graveland. De zaal luisterde ademloos als hij zijn tekst, zowel in honing als in azijn gedoopt over de talrijke hoogwaardigheidsbekleders uitstrooide. Het ging er vaak niet mals aan toe, maar hij bereikte ieder jaar weer het zogenaamde Wim Kan effect: wie niet werd genoemd in de dialoog op rijm, droop teleurgesteld af.

Eén heikel probleem moet Joop nog zien op te lossen. Hij is – ook – voorzitter van de voetbalclub 's-Graveland, die al jaren sukkelt met een kleed accommodatie als een ruïne. Dat probleem moet worden opgelost maar Joop en zijn makkers worden doodziek van een gemeente, die voortdurend bekniibt op de kosten van vernieuwing. Hij constateert weinig begrip voor de nood die echt heel hoog is. Misschien dat het ere-burgerschap nu als een breekijzer zal gaan fungeren.

In ieder geval Joop: van harte gelukgewenst!

Putter